

HORARIS DE MISSES

ESGLÉSIA PARROQUIAL de SANTA MARIA

Feiners: 9.00 (Celebració de la Paraula)

19.30, missa (excepte els dimarts: 9.00)

Dissabtes i vigílies: 19.30

Diumenges i festes: 9.00, 12.00

CAPELLA de SANTA ANNA (Quatre Vents)

Diumenges i festes: 10.30 (*bilingüe*)

CAPELLA de L'ANTIGA

Diumenges i festes: 10.00

CAPELLA del COL·LEGI SANTA MARIA

Diumenges i festes: 11.30 (*castellano*)

DESPATX PARROQUIAL

C/ Nou, 22 Tel. 972 33 05 74

santamariadeblanes@gmail.com

Dimarts i Dijous

de 8 a 9 del vespre.

Dimecres i Divendres

de 12 a 13.30 del migdia.

“Enderrocar i destruir és molt fàcil.

Els veritables herois són els qui
construeixen i treballen per la pau”.

(Nelson Mandela)

22 de maig de 2022

<http://www.parroquiesdeblanes.net>

US DONO LA MEVA PAU

INTENCIONS DE PREGÀRIA

DISSABTE, 21: 19.30: Intenció particular.

DIUMENGE, 22: 9.00: Francisco Albertí Garcia i María Roy Arias. **12.00:** Pel poble.

DILLUNS, 23: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

DIMARTS, 24: 9.00: Intenció particular

DIMECRES, 25: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Pepitu Torrecillas i Mercè Carreras.

DIJOUS, 26 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** .

DIVENDRES, 27: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Marta Casas Turon.

DISSABTE, 28: 19.30: Glòria Buxeda García.

DIUMENGE, 29: 9.00: Pere Pla Dalmau i Pepeta Tossas Clara. **12.00:** Rossendo Font Margarit. Josep Maur Gallart Moneo (A.).

DILLUNS, 30: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

DIMARTS, 31: 9.00: Intenció particular

DIMECRES, 1-VI: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Eusebi Burcet Martí. Narcís Masoller Solé.

L'evangeli d'aquest diumenge evoca la pau en plena guerra d'Ucraïna i altres guerres larvades a l'Orient Mitjà, a l'Àfrica, Amèrica Llatina, etc.

D'altra banda, enyorem la pau també a l'Església per les velles ruptures històriques, per l'enfrontament entre diversos sectors al si de la mateixa Església catòlica.

També sentim nostàlgia de pau a les nostres pròpies famílies, en el més íntim de la nostra pròpia persona.

I què és la pau? (...)

La pau no és la simple absència de guerra. La guerra no condueix a la pau. La guerra condueix a la victòria o a la derrota, però ni una ni l'altra són pau. El poder, tot poder (inclòs l'eclésiàstic) pot generar opressió, ordre públic *manu militari*, però això tampoc no és pau. La mera resignació i l'acceptació estoica d'una situació tampoc no és pau. (...)

No és fàcil definir què és la pau. Podríem aproximar-nos al concepte de pau si ho entenem com la integració de les dimensions de l'ésser humà que ens fa viure en harmonia interior i

també cap a l'exterior.

En hebreu (al món bíblic) per parlar i desitjar la pau empen la paraula *Shalom*. Aquesta expressió hebrea vol dir estar sa, íntegre. I amb aquesta expressió volem desitjar l'harmonia personal i comunitària que ve de la benedicció de Déu.

Amb aquest terme, *Shalom*, es desitja la pau en tots els aspectes de la vida: la salut corporal, que la vida transcorri en pau, es treballi en pau, se celebri en pau, es dormi en pau, es mori en pau.

La pau no és ni prové merament de les institucions polítiques i militars. Enviant armes a Ucraïna, ¿es construeix la pau? Per viure en pau cal alguna cosa més i millor que míssils i tancs. Convé algun pensament més noble i sa (*Shalom*) que no pas la nació, l'economia i el poder.

La pau no prové de l'economia, ni de la tecnologia. Per més que progressin la tècnica i l'economia, no hi podrà haver al món ni justícia ni pau mentre els homes no reconeixin la gran dig-

nitat que hi ha en ells com a criatures i fills de Déu (Joan XXIII, *Mater et Magistra*, 215).

Tota la tecnologia i el benestar social, etc., no donen símptomes de sensibilitat de pau i pacificació davant de les paste-res, els refugiats, davant del problema de Rússia i Ucraïna, davant de l'Islam. La resposta no és precisament de pau, sinó més aviat bèl·lica.

La pau no sorgirà ni tan sols de la segu-retat juridicopolítica d'acords i pactes que no canvien les mentalitats ni els cors. Les grans institucions: Brussel·les, Estrasburg, l'ONU, l'OTAN, etc., poden i han d'arribar a acords i pactes ecològics, bèl·lics, potser atòmics, ètnics, reli-giosos, etc., però la pau brollarà sempre d'una consciència més profunda, d'un *ethos*, que ara com ara està molt absent en el nostre món, almenys a les nostres societats occidentals i als nostres plans d'educació.

Potser les ideologies polítiques, econòmiques i nacionals no són sanes en el sentit de *Shalom*?

Pau VI deia que la pau és necessària per a la maduresa de la consciència moderna, des de l'evolució progressiva dels pobles, des de la necessitat intrín-seca de la civilització moderna (Jornada de la Pau, 1 de gener de 1975). (...)

En l'àmbit de la persona, la pau és la integració harmònica de les diverses forces i capacitats de l'ésser humà. La pau personal, interior, prové –en la me-sura del possible– d'una integració sana de les diverses dimensions humanes: les diverses àrees de la nostra psicolo-

gia, l'afectivitat, la salut i la malaltia, el pecat, la dimensió religiosa, etc. (...)

La persona cristiana adulta, i adulta en la fe, no perd la confiança ni la pau quan es troba amb Déu en la profunditat de la vida. Quan en el seu interior assumeix la seva pròpia debilitat, misè-ria o fracàs i ho posa en mans del Se-nyor, això produeix una pau profunda, que el món no pot donar.

Pau i comunió eclesial no és dominació. Per a nosaltres ressona: *La pau us deixo, la meua pau us dono; jo no us la dono com el món la dona... Assereneu els vostres cors... no tingueu por.*

A l'Església es parla molt de comunió eclesial, però aquesta comunió es realitza poc. En un parlament conviuen i treballen diverses ideologies que arriben, més o menys, a consensos i acords. Això és bo, està bé i es diu democràcia. Però la democràcia no és comunió.

A la comunitat eclesial ens uneix la comunió en la mateixa fe en el Senyor ressuscitat. La comunió està en la fe en el Senyor, no en les ordres i la disciplina. La comunió eclesial no es produeix per la submissió als bisbes i al clergat, sinó perquè tots creiem –fe– en el mateix Senyor Jesucrist.

La comunió no ve per la uniformitat dels ritus, de la litúrgia, o de les formulacions teològiques, etc., que poden ser –són– molt diverses (...).

La comunió eclesial ve de la fe en el Senyor Jesús: *Us deixo la pau, us dono la meua pau.*

Tomás Muro

MOVIMENT PARROQUIAL

BATEIGS:

14-V: Liam Gallego García, fill de Laura i Imanol.

15-V: Mauricio i Bruno Cherici Díaz, fills de Mauro Antoni i Astrid.

15-V: Martinna Sance Espinosa, filla de Brenda Catalina i David.

PRIMERA COMUNIÓ:

15-V: Àlex Méndez Escribano, Maria Teresa Oliveras Cortés, Valeria Rubio Blancart, Elisabet Sánchez García, Marcel Serra Casadevall, Paula Trias Fernández, Sofía Vargas Rojas, Yago Zafra Moreno.

DIFUNTA:

19-V: Vicenta López Navarro (78 anys).

AGENDA PARROQUIAL

CONSELL PASTORAL

El Consell pastoral parroquial es reunirà dijous vinent, 26 de maig, a 2/4 de 9 del vespre, a la rectoria.

LA COMUNIÓ ALS MALALTS

L'Equip de Pastoral de la Salut s'ocupa de visitar i dur la comunió cada primer divendres a les persones grans o impedides de la parròquia.

Si algú desitja que li duguin la comunió els primers divendres de mes, que ho comuniqui a la rectoria (972 33 05 74).

L'Esperit Sant
us farà recordar
tot el que jo us he dit".

(Joan 14,26)

